

handling blev tagen efter en meget umoden Undersøgelse.

Judenrigsministeren (Steel): Da jeg ved denne Sags forrige Behandling erklærede, at jeg kunde tage imod Lovforslaget i den Form, hvori det da forelaa, og navnlig ogsaa med den Endring, at der gaves Regjeringen Bemyndigelse til at indbringe det sjællandske Jernbaneselskab en Udsættelse med Anlægget af den Del af Havnebanen, som gaar fra Christiansgade gennem Havnegade til et Punkt i Nærheden af Nyhavn, finder jeg mig foranlediget til med et Par Ord at udtale de Grunde, hvorfor jeg den Gang troede det rigtigt at vedtage en Udsættelse af Anlægget, og hvorfor jeg nu antager Vedtagelsen af det fremkomne Endringsforslag for ikke at være heldig. Det forekommer mig, at de samme Grunde, som bevirkede, at Thinget vedtog et Forslag om Udsættelsen af Anlægget af Linnelen, ogsaa i væsentlig Grad tale for, at man tager Erfaringen med til Hjælp ved Bedømmelsen af, hvorvidt det er nødvendigt at fortsætte Havnebanen fra Christiansgade ud gennem Havnegade. Det er saa meget rigtigere, forekommer det mig, at tage Erfaringen med i denne Henseende, som der som bekendt har været forskellige Meninger om den Udstrækning, Trafikken i det Hele vilde tage. Det kan jo nemlig ikke negtes, at Færdslen fra Havnegade i mange Henseender er belemrende for Trafikken i den indre By, og det staaer endnu uklart, hvorvidt Anlægget af en Jernbane, mere eller mindre udviklet gennem Havnegade, ikke yderligere paa høist besværlig Maade vilde fremtræde hindrende for den Trafik, som allerede er tilstede. Om de forskellige Forhold, der ere under Udvikling, og hvis endelige Afgjørelse vilde kunne faae en overordentlig Indflydelse paa Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, skal jeg foruden, hvad der allerede er nævnt med Hensyn til Havnens Udvidelse i sydlig Retning, tillade mig at anføre Planen om Havnens Udvidelse i nordlig Retning. I den Henseende kan jeg meddele, at der allerede foreligger under Behandling et Forslag til Udvidelse af Havnen ved at anlægge en Hjelpehavn mellem Gamle- og Ny-Kalkbrænderi. Det er et Forslag, som nu er under Overveielse og Bearbejdelse, og jeg skal sige, at dets Gjennemførelse ikke alene er afhængig af tekniske Betingelser, men at ogsaa andre Spørgsmaal, som staa i Forbindelse dermed, ville kunne faae Indflydelse paa dets endelige Afgjørelse. Men som sagt, jeg anfører, at Spørgsmaalet er under Overveielse og synes at vinde Tilslutning, saaledes som det ogsaa forekommer mig at have overordentlig Meget for sig. Hvis Anlægget af en saadan Hjelpehavn mellem Gamle- og Ny-Kalkbrænderi skulde blive udført, forekommer det mig, at Følgen vilde være den, at man maatte søge Forbindelsen med den øvrige Havn og Havnebanen uden om Byen, og man

vilde derved undgaa den i visse Retninger høist uhenigtsmæssige Belemring af den indre Trafik i Havnegade og de Færdselsveie, som Havnebanen vil komme til at overstjære. Dersom det altsaa senere maatte vise sig, at Forlængelsen af Havnebanen fra Christiansgade over til Havnegade skulde være unyttig og uhenigtsmæssig, og man vilde opgive den, idet den kunde erstattes paa en hensigtsmæssigere Maade, er det jo utvivlsomt, at der derved vilde være en Kapital tabt, som ikke alene vilde være et Tab for det sjællandske Jernbaneselskab, men som ogsaa, saaledes som det blev bemærket af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Wille), vilde være af finantziel Betydning for Statskassen baade direkte og indirekte. Naar der nu ikke er Tale om en endelig Afgjørelse af, hvorvidt Havnebanen ikke skal søres ud til Nyhavn, men at der kun er Tale om en Udsættelse og det en Udsættelse i det Højeste kun paa tre Aar — det vil jo erindres, at efter de tre Aars Forløb skal Havnebanen anlægges helt ud til Nyhavn, hvis da ikke Lovgivningsmagten inden Tid tager en anden Bestemmelse — kan jeg ikke se rettere, end at det er baade forsigtigere og, henset til Tidsumstændighederne, heldigere og overmaade tilraadeligt at blive staaende ved den een Gang vedtagne Udsættelse. Man kan være overbevist om, at, hvis der inden Udløbet af den Tid, som er stillet til Ministerens Raadighed, skulde vise sig Grunde, som gjorde det tilraadeligt, at Banen førtes til Nyhavn, vilde Ministeren benytte sig af sin Ret til at lade Banen udføre til dens Endepunkt. Men paa den anden Side forekommer der mig ogsaa at være gode Grunde til, at der gives Leilighed til at se de Forhold udvikle sig, som kunne faae en bestemt og berettiget Indflydelse paa Spørgsmaalets endelige Afgjørelse.

Tauber: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg finder mig foranlediget til, eftersom jeg i Meget kan slutte mig til, hvad der er fremkommet dels fra den ærede Minister, dels fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille). Det, der er det Eiendommelige ved denne Sag, er, at Kjøbenhavns Repræsentanter ikke lægge nogen som helst Vægt derpaa, hvorimod man fra anden Side synes at ville paanøde Kjøbenhavn dette Stykke Bane. Der er en anden Side af Sagen, som vistnok maa være enhver paafaldende, og det er, at der ikke siden 2den Behandling er fremkommet noget som helst faktisk Moment, der har kunnet bringe os til at forandre vor Beslutning; thi disse Erklæringer, som vi her have liggende for os, sige jo ikke andet end, at man ønsker det, men der anføres ikke noget som helst faktisk Moment, der ikke allerede har foreligget i Forveien. Dersom vi her skulle gaa efter Grunde og ikke rette os efter, hvad den og den Autoritet eller Repræsentation bebrer os om, saa tror jeg ikke, at der findes nogen